

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ

Гзз 23/05

09.11.2005. година

Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Војимира Цвијовића, председника већа, Миломира Николића, Браниславе Апостоловић, Јованке Кажих и Јасминке Станојевић, као чланова већа, у предмету извршења повериоца "АА", против дужника "ББ", ради наплате новчаног потраживања продајом непокретности дужника, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца из Београда Гт. I бр. 3582/04 од 12.1.2005. године, подигнутом против решења Општинског суда у Бачкој Паланци бр. Ипв.(И 271/04) 96/04 од 27.10.2004. године, у седници већа одржаној дана 09.11.2005. године, донео је:

Р Е Ш Е Њ Е

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости и ПРЕИНАЧУЈЕ решење Општинског суда у Бачкој Паланци бр. Ипв.(И 271/04) 96/04 од 27.10.2004. године тако што се одбацује приговор Републике Србије изјављен против решења о извршењу истог суда И. бр. 271/04 од 29.4.2004. године, као недозвољен.

О б р а з л о ж е њ е

Општински суд у Бачкој Паланци решењем о извршењу И. бр. 271/04 од 29.4.2004. године обавезао је дужника да у року од три дана исплати повериоцу износ од 39.718.846,02 динара и камату по актима пословне политике банке почев од 18.11.2003. године. Уколико дужник не исплати дуг у наведеном року, извршење ће се спровести путем процене и продаје непокретности уписане у зкњ. ул. бр. ВВ на којој право коришћења има дужник. Против решења о извршењу приговор је изјавила Република Србије, као треће лице, преко свог законског заступника. Општински суд у Бачкој Паланци решењем бр. Ипв.(И 271/04) 96/04 од 27.10.2004. године усвојио је приговор, решење о извршењу И. 271/04 од 29.4.2004. године укинуо, и одбио предлог за извршење продајом непокретности сагласно поднетом предлогу за извршење.

Против решења Општинског суда у Бачкој Паланци бр. Ипв.(И. 271/04) 96/04 од 27.10.2004. године, Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости на основу чл. 14. ЗИП-а а у вези са чл. 401. ЗПП, због битних повреда одредаба поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се побијано решење преиначи и да се изјављени приговор одбаци.

Одлучујући о захтеву за заштиту законитости у смислу чл. 408. ЗПП а у вези са чл. 14. Закона о извршном поступку ("Сл. лист СРЈ", бр. 28/00 са каснијим изменама и допунама), Врховни суд је нашао да је захтев за заштиту законитости основан.

Из садржине списка предмета произилази да је, Општински суд у Бачкој Паланци, као извршни, поступајући по предлогу за дозволу извршења поднетом 23.4.2004. године, решењем И. 271/04 од 29.4.2004. године, одредио предложено извршење и обавезао дужника да у року од три дана исплати повериоцу износ од 39.718.846,02 динара и камату по актима пословне политике банке од 18.11.2003. године. Уколико дужник не исплати дуг у наведеном року, извршење ће се спровести путем процене и продаје непокретности уписаних у зкњ. ул. бр. ВВ на којој право коришћења има дужник. Ово решење о извршењу је донето на основу споразума странака о заснивању заложног права, закључених пред Општинским судом у Бачкој Паланци пословни број И. 2/2000 од 12.1.2000. године и споразума пословни број И. 112/2001 од 11.5.2001. године, који су дозвољени од стране извршног суда на основу чл. 251а. до 251ђ., измена Закона о извршном поступку из 1990. године и чл. 232. до 237. Закона о извршном поступку из 2000. године, јер је дужник био уписан у земљишним књигама као носилац права коришћења на предметним непокретностима.

Против решења о извршењу, приговор је изјавила Република Србија, као треће лице, преко свог законског заступника, који је усвојен решењем истог првостепеног суда бр. Ипв.(И. 271/04) 96/04 од 27.10.2004. године, решење о извршењу укинута а предлог за извршење продаје непокретности одбијен.

У Закону о извршном поступку из 2000. године у чл. 49. ст. 1. је одређено да решење о извршењу дужник може побијати приговором, а у ст. 2. истог члана да решење којим је одбијен предлог за извршење поверилац може побијати приговором. Приговор против решења о извршењу могао се поднети из разлога који спречавају извршење, сагласно чл. 51. овог закона, а из разлога који су поближе наведен у том члану. У конкретном случају решењем првостепеног суда И. 271/04 од 29.4.2004. године, усвојен је предлог и одређено извршење у складу са предлогом поднетим од стране повериоца. Из цитираних законских одредби произилази да решење о извршењу одређено од стране извршног суда, може побијати приговором само дужник. У конкретном случају приговор је поднет од стране трећег лица против решења о извршењу, а не од стране дужника, из чега произилази да је приговор поднет од стране неовлашћеног лица, које по одредбама Закона о извршном поступку, нема право подношења приговора.

Са изнетих разлога, Врховни суд налази, да је основан захтев за заштиту законитости из којих разлога је применом чл. 395. ст. 1. ЗПП а у вези са чл. 14. Закона о извршном поступку из 2000. године, решење Општинског суда у Бачкој Паланци број Ипв.(И. 217/04) 96/04 од 27.10.2004. године, преиначио и изјављени приговор поднет од стране трећег лица одбацио као недозвољен.

На основу свега изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке. Према одредби чл. 491. ст. 4. ЗПП ("Сл. гл. РС", бр. 125/04 од 22.11.2004. године) Врховни суд је одлучујући о захтеву за заштиту законитости применио одредбе ЗПП, које су важиле до ступања на снагу наведеног закона.

Председник већа – судија

Војимир Цвијовић, с.р.

За тачност отправка

ЈК